

[Arne Melchior]

udsætningen for det hele var en godkendelse af denne gigantiske finansoperation, som selv vismændene forleden dag med al den sympati, de havde for ideerne bag den, har advaret imod. Det var hastværk, som ville blive til lastværk.

Andre forslag, som er fremlagt, har ikke fået en chance. Statsministeren taler ikke korrekt, når han siger – han sagde det bl a. i går aftes til hele landet – at der jo ikke er andre forslag. Mit eget parti har fremlagt forslag vedrørende både landbrugets og byggeriets situation i skriftlig form den 1. oktober i år. I dag skriver vi den 12. november, og selv i forligskredsen har det ikke været muligt at bruge 10 minutter på disse forslag. Der er også forslag fra andre af forligspartierne og fra partier uden for forligskredsen. Så kan man ikke stille sig op og sige, at der findes ikke andre forslag, bare fordi man som forhandlingsleder ikke er villig til at sætte dem på dagsordenen.

Derfor er lammelsen i det private liv, i erhvervslivet og i den politiske proces indtrådt, og derfor står vi i en situation, hvor vi enten kan få en forskrækkelse uden ende eller en ende med en forskrækkelse. Da må vi vælge det sidste. Vi må have en afslutning på denne lammelsessituation. Vi må have klar tale. Vi tror normalt, som jeg har sagt i indledningen, ikke på, at valg renser luften, medmindre luften forud er blevet tyk og forpestet, men det er den blevet de sidste to måneder, og så kan man ikke byde landets interesser at lade stå til.

Det var ikke nogen nyhed, da statsministeren i går aftes sagde, at det drejer sig om landbrugets og byggeriets interesser. Ja, det har vi sagt i månedsvis, og det står i vort forslag af 1. oktober. Det er netop de to branchers og dermed de arbejdsløses interesser og erhvervslivets interesser, som vore forslag af 1. oktober tager sigte på, de forslag, som ikke er kommet til forhandling.

Jeg vil gerne give den melding til Landbrugsrådet, at CD er parat til at stemme i finansudvalget for det aktstykke, der sikrer en udskydelse af ulykker for de landbrugere, der er i en eventuel krisesituation, således at der bliver tid efter et eventuelt valg til at danne ny regering og få folketinget til at træffe de nødvendige beslutninger. Det samme gælder i øvrigt andre brancher, som måtte være i en tilsvarende situation.

Må jeg, om de to dagsordensforslag, der tager sigte på pensionspengene, fremsat af henholdsvis V og K og de radikale og kristeligt folkeparti, sige, at da de nøjagtig udtrykker det, som vi har sagt – til manges fortrydelse – siden foråret og sommeren og efteråret igennem, kan vi naturligvis stemme for dem begge, alt efter den rækkefølge, formanden måtte bestemme at de skal til afstemning i.

Må jeg sige om hr. Glistrups dagsordensforslag, at da han med sit meget fornuftige initiativ vil sætte noget til beslutning, som vi har kæmpet for ikke bare, som jeg før sagde om det andet, i et halvt år, men i 8 år, så er det klart, at vi kan stemme for den dagsorden, hvis den skulle komme til afstemning.

Statsministeren talte for et øjeblik siden om, at det kun er snævre interesser, vi andre varetager. Det er klart, at 70 mandater har lidt bredere interesser end 6 mandater, men motiverne og ærligheden kan være fuldt så stor hos de 6 eller de 12 eller de 15, som den kan være hos de 70. Måske er det endda lettere at få en vis homogenitet hos de mindre.

Efter den meddelelse, statsministeren for et øjeblik siden har givet, vil jeg sige, at det gælder nu om at gøre de mindre større. Det er det, statsministeren for et øjeblik siden har meddelt vælgerne at de meget snart får lejlighed til. For CD drejer det sig ikke hovedsagelig om, om vognen kører lidt mere på venstre side af vejen eller lidt mere på højre side af vejen, skønt vi altså skal holde færdselsreglerne; det drejer sig om, at vi ikke skal have hverken i den venstre eller i den højre grøft. Derfor skal der føres en stabil, en besindig politik i Danmark. Det har vi stået for hidtil. Det vil vi stå for i fremtiden. Man vil også i fremtiden kunne regne med, at ethvert forlig, enhver aftale, ethvert håndslag, som er givet af CD til nogen, vil blive overholdt, vil blive opfyldt til punkt og prikke. Det vil også vise sig ved afstemningerne her i salen i dag.

Der er nogle, der giver CD skyld for den situation, der er opstået. Der er andre, der siger, at det er vor ære. Jeg vil gerne vælge et tredje udtryk og sige, at vi i hvert fald har en væsentlig del af ansvaret. Det ansvar lever vi op til, og vi tilsiger enhver, der uden valgsudskrivning eller efter et valg er her igen med den pligt at udøve dette ansvar, at CD på ny vil være parat til at tage bebrejdelser